

Rei.

Fenger; Frølund; Hansen, J. A.; Johansen; Knudsen, P.; Larsen, J. E.; Olesen; Petersen, F.; Rée; Rotwitt; Schroll; Winther, N.; Alberti; Varsfod; Christensen, B.; la Cour.

Fraværende med Drlov:

Kunde.

Fraværende.

Oleerup; Grundtvig; Hall; Hansen, C. A.; Hansen, F. A.; Hansen, L.; Hjerrild; Hoier; Jacobsen; Jagd; Jensen, Chr.; Jensen, L.; Kampmann; Krieger; Neergaard; Nørgaard; Oppermann; Otterstrøm; Pedersen, N.; Poulsen; Rosenørn; Rothe; Sponneck; Tillisch; Timm; Wegener; With (syg); Vilgaard (syg); Voserup; Bungen; Damgaard; David.

Man gif derpaa over til Afstemning, hvorved

1) Lovforslagets § 18 (see Anhang B Nr. 76, Sp. 1029)

vedtoges med 59 Stemmer mod 6.

2) Udvalgets Mindretals (Wegeners) Forslag til § 19:

At der i 2den Passus efter 1ste Punktum indskydes Følgende:

„Af de af Amtsrådet udvalgte 18 gode Mænd skulle 4 være Godseiere eller Giere af idetmindste 40 Tdr. Hartorn, og andre 4 være Fæstebønder eller Selveiere af i det Høieste 8 Tdr. Hartorn, forsaavidt et tilstrækkeligt Antal Mænd med disse Egenstaber findes i Amtsrådsdistrictet“.

forkastedes med 53 Stemmer mod 11.

3) Spandets Forslag til § 19:

At i andet Stykke, Ordene: „forsaavidt Sjællands Stift angaaer i den Berlingste politiske og Avertissementstidende og ellers i“ udgaae, tilligemed det foran disse Ord staaende (,).

forkastedes med 36 Stemmer mod 23.

4) Lovforslagets § 19 (see Anhang B Nr. 76, Sp. 1029)

vedtoges med 57 Stemmer mod 4.

5) Sammes § 20 (see Anhang B Nr. 76, Sp. 1030)

vedtoges med 60 Stemmer mod 4.

6) Sammes § 21 (see sammesteds Sp. 1031)

vedtoges med 62 Stemmer mod 3.

7) § 22 (see sammesteds).

vedtoges med 59 Stemmer mod 1.

§§ 23—35, begge inclusive, med de dertil hørende Minoritetsforslag og det af Spandet til § 28 stillede Ændringsforslag — at i andet Stykke Ordene: „for Sjællands Stifts Vedkommende“ og Ordene: „ellers saavel i denne Tidende som i“ udgaae — fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Det ærede Thing vil have bemærket, at der med Hensyn til § 23 finder en Meningsulighed Sted i Udvalget, idet Fleertallet har foreslaaet Paragraphen affattet paa den Maade, som den nu her foreligger, hvorimod et temmelig stort Mindretal, hvortil jeg selv hører, har meent, at man maatte holde sig til denne Paragraph, saaledes som den findes affattet i det oprindelige Udkast. Forskellen bestaaer nemlig deri, at efter det oprindelige Udkast skulde den foreløbige Forhandling, som antages at burde finde Sted imellem Parterne, før Taxationen kunde fordres, begynde med, at Bonden gjorde et Bud, for hvilket han vilde kjøbe Gaarden, hvorved det altsaa bevirkedes, at det viste sig, om Bonden virkelig alvorligt ønskede, at faae Gaarden paa saadanne Vilkaar, som kunde formodes at være billige og antagelige for Godseieren. Udvalgets ærede Fleertal har derimod meent, at Sagen burde stilles saaledes, at Bonden ikke selv begyndte med noget Bud, men kunde opfordre Godseieren til at opgive den Kjøbesum, og de øvrige Vilkaar, paa hvilke han vilde sælge. Det kunde jo synes, at der er noget Naturligt i, at Sælgeren var den, der nærmest og først maatte opgive den Pris, han vilde have for den Gjenstand, hvormed der skal handles, og dette er ogsaa i Almindelighed ganske rigtigt, forudsat, at man staaer ligeover En, der har tilkjendegivet, at han vil sælge. Men det er ikke Tilfældet her; Bonden, Kjøberen staaer her ligeoverfor en Mand, der ikke paa nogen Maade har angivet, at han vil sælge, og maaskee slet ikke har lyst dertil, og da er det vistnok det Naturlige, at den, der har lyst til at kjøbe, ogsaa er den, der først maa byde.